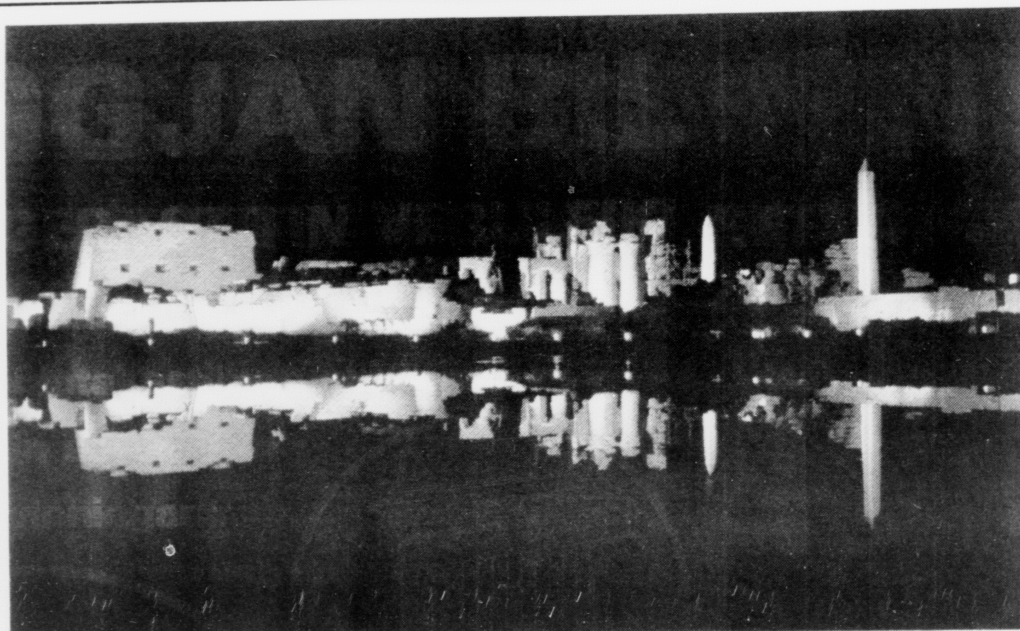

Templið í Karnak, eitt av størstu bygningsverkum í söguni

Templini í Karnak og Luxor

Röpin frá minaretunum, ið kalla til bøn. «Allað ul Akhbar», vekja teg tíðliga á morgni, og tú fer fram í vindeygð, sær ljósglæmuna yvir teim trimum fjöllum, ið eru eyðkenni Luxors.

Solin risur, tann nýggi dagurin er borin, í dag skulu vit vitja eitt av forniðar stóru undurverkum.

Morgumaturin etin og ferðaleiðarin biður okkum koma utum.

Har ang★ av rossum, ið standa og biða eftir okkum, meðan tey eta av onkrum grønum, ið sløðist undir nasunum á teimum.

Við hestavogni framvið Nilánni

Rossavognarnir eru stasligir at siggja, svartir og gyltir uttan og ljósareyðir innan.

Vit fara uppi teir, fyra til hvønn og seta okkum, meðan vit biða eftir teimum, sum gloymdu okkurt á kamarinum. So verða vit aftur tald, og tá alt stemmar, fara vit avstað. Koyrt verður eftir vognum framvið Nila undir blomandi akasitruum og myrkgrønun sykamorum.

Hopur av fólki er longu at siggja á veg til arbeiðis á hotellum, í solubúðum, á verkstøðum og skrivstovum.

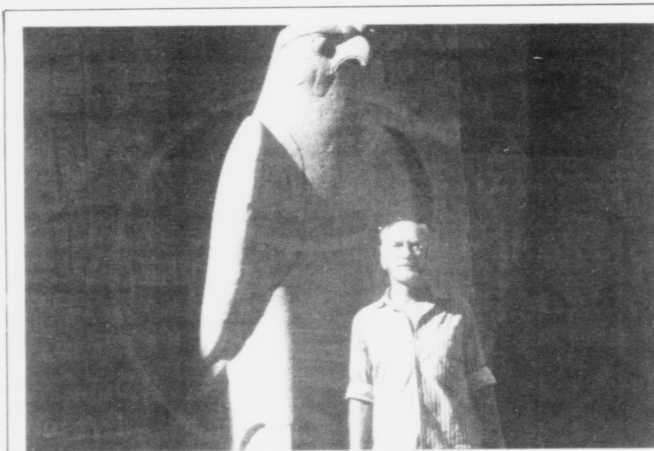
Bøndur á asnum á veg til marknað við seyðafylgnjum, onkur á hestbaki við riflu av gomlum sniði liggjandi tvørtur um saðilin. Tey flestu í egyptiskum búna, langur kyrtill í mongum litum og burbaini á hövðinum.

I vegjaðaranum liggja enn nøkur og sova. Nattin var liggj og friðarlig, og tey eru, sum ongan fastan bústað hava.

Á Nila sært tú við høgreistum spiskum seglum bátar sigla, sökkladaðir motorkeltarar á veg suðureftir reista stór brot á kvirru stóranni.

Karnak

Vit koyra einar tveri triggjar kilometrar og so tagnar alt prátt. Karnak templið

Við Karl í Egyptalandi

dagur undan, og vit koyra inn á stórt torg og steðga. Har eru longu mangir aðrir vognar við ferðafólki. Tað ræður um at koma tíðliga, tí móti middegi verður heitt, og vit hava nógv at siggja.

Meðan ferðaleiðarin einaferð afturat telur okkum og keypir atgongumerki, verða vit kringsett av monnum, ið vilja selja okkum hattar til vernd móti solini, leskidyrrkirir í dösom, og sum bjóða sær til at keypa okkara utlendsku pengar. Har er rópan og togan í okkum, men so hevur ferðaleiðarin fingið atgongumerkini, og við honum á odda millum tvinni røð av stínxum við veðrahovdum ganga vit niðan móti tí stóra porturbýgninginum, har tú kanst homa myndir ristar inn í graa grotið av herferðum Faraos.

Mong onnur eru eisini á veg inn, fransar pratingarsamir og ropandi, alvarssamir tjóðverjar, smilandi og fólkaligir japanarar, amerikanarar í stórtunnuttum skjurtum, cowboyhattum og

shorts, kvinnur teirra í blómuskryddum kjolum og blomuhattum á hövðinum og so vit feroyingar, ið royna at siggja ferðavandir út.

Tað ræður um ikki at missa hvønn annan hurtur, so vit halda okkum tætt at ferðaleiðaranum eisini fyri betur at hoyra frasagnir hansara.

Millum tvinni røð av sulum siggja vit niðan gjøgnum templið, umleið ein kilometur, sum templið ella rættari templini eru bygd uttanum.

Har eru tempul fyri hövuðsgudinum Amon-Ra, konu hansara Mut og soni teirra Khonsu. Standmyndir av teimum, ið lótu alt hetta byggja, Ptolemear, Ramses 2. og 3. Tut Ankh Amon, drotning Hatshepsut, Tutmoses 2. og 3., etiopisku faraarnir og nubisku og sjalvandi ikki at gloyma Alexander hin Stora, sum eisini var her.

Bygt í nógv hundrað ár

Rom var ikki bygdur eftir einum degi, ei heldur Karnak, ið var undir bygging í 1500 ár.

Uttanum sularoðini eru veggir, og hvør einasti blettur er tektur av myndum og av hieroglyfum, ið siga frá gudum og frá storverkum Faraos.

Vit koma inn í hypostylohallina ella sum egyptar skýrdu hana: «Hin halgi skógurin». Har eru 134 sular so tættar, at tað er gott og væl gangandi millum, so tjúkkar, at tolv mans kunna fevna tær, um teir halda í hondina á hvørjum øðrum, og so høgur, at tú mást leggja hövðið aftur á fyrri at siggja tað ovasta av teimum 20 m. uppi.

Har er ljós og skuggi, solin skraar millum teirra, ovast á teimum kundu 100 mans staðið, um teir kundu tikið so langt upp.

Ur skýmingini í hypostylohallini koma vit aftur út í solina og meira opið lendi.

Frammanfyri okkum stavar hin vakrast av øllum obeliskum upp í tað himmalska.

Drotning Hatshepsut droymdi eina nattina, at hon lovaði pápa sínum Tutmosesi 2., at hon skuldi lata gera tveir obeliskar úr gilli, men tá hon vaknaði, var tað henni greitt, at hetta lat seg ikki gera.

Han læt í staðin gera tveir úr ljósareyðum Aswan-granitti og seta upp í Karnak. Annar stendur so eftir til handa dag og sær út, sum um hann var settur upp í gjár. Hin er horvin. Obeliskurin er um 20 m. høgur og vigar um 400 tons. Tú kanst undra teg yvir, hvussu teir fluttu hann úr Aswan og til Luxor, og hvussu teir bóru seg at við at seta hann upp og mangt annað í sambandi við, hvussu hann er gjørdur.

Stutt frá drotningar obeliskinum standa tveir minni úr grám sandsteini, annar í erva í skapilsí av lotusblómum, hin í skapilsí av papyrusi. Tað eru var tekin niðara og ovara Egyptalands.

Vit koma framvið urtagarðinum hjá Tutmosesi 3., har veggirnir eru prýddir við myndum av djorum og plantum.